

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-08012023-6622

Volume: 8

Issue: 1

Month: July

Year: 2023

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 10.04.2023

Accepted: 14.06.2023

Published: 01.07.2023

Citation:
Murugesapandian,
N. "Tragedy Stories
Spilling Over into Family
Relationships: Discourses
on the Tamil Novel
Bhagalathamma." *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, vol. 8,
no. 1, 2023, pp. 1-9.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v8i1.6622](https://doi.org/10.34293/tamil.v8i1.6622)

*Corresponding Author:
murugesapandian2011@
gmail.com

Tragedy Stories Spilling Over into Family Relationships: Discourses on the Tamil Novel Bhagalathamma

N. Murugesapandian

 <http://orcid.org/0000-0002-1831-7730>

Abstract

Puliyur Murugesan has a unique purpose to bind the family in the life of Tamils, where the belief that the institution of the family is sacred has penetrated deeply, and to identify the pains and crises embedded in it and narrate them into stories. The world of men in crisis to conform to the values imposed by the family is detailed in the novel. While thinking, the question arises as to who needs a family? Is it a man? Or a woman? Any organization is created due to social need in one way or another. However, over time the system weakens when it is challenged by internal conflicts. The narrative of the novel Bhagalathamma unfolds in the language of a man struggling in family relationships, creating new replicas in reading.

Key Words: Tamil Novel, Review, Puliyur Murugesan, Bagalathamma, Family Relation, Contradictions in Male-Female Relationship

References

1. Bhagalathamma (2022). Puliyur Murugesan. Thanjavur; Nerunji Publishing House.

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

குடும்ப உறவுகளில் கசிந்திடும் துயரக் கதைகள்: பாக்களத்தம்மா நாவலை முன்வைத்துச் சொல்லாடல்கள்

ந. முருகேசுபாண்டியன்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

குடும்ப நிறுவனம் புனிதமானது என்ற நம்பிக்கை ஆழமாக ஊடுருவியுள்ள தமிழர் வாழ்க்கையில் குடும்பத்தைக் கட்டுடைத்து, அதன் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற வலிகளையும் நெருக்கடிகளையும் கண்டறிந்து கதைகளாக்கிக் கதைக்கிற புலியூர் முருகேசனுக்குப் பருண்மையான நோக்கம் இருக்கிறது. குடும்பம் வலியுறுத்துகிற மதிப்பீடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய நெருக்கடியில் இருக்கிற ஆண்களின் உலகம், நாவலில் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளது. யோசிக்கும்வேளையில் குடும்பம் யாருக்குத் தேவை என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. ஆணுக்கா? அல்லது பெண்ணுக்கா? எந்தவொரு அமைப்பும் ஏதோ ஒருவகையில் சமூகத் தேவை காரணமாகத்தான் உருவாக்கப்படுகிறது. எனினும் காலப்போக்கில் அக முரண்களால் நெருக்கடிக்குள்ளாகிடும் போது அந்த அமைப்பு வலுவிடக்கூடாது. குடும்ப அமைப்பும் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. குடும்ப உறவில் வதைபடுகிற ஆண் மொழியில் விரிந்துள்ள பாக்களத்தம்மா நாவலின் கதையாடல், வாசிப்பில் புதிய பிரதிகளை உருவாக்குகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: தமிழ் நாவல், திரனாய்வு, புலியூர் முருகேசன், பாக்களத்தம்மா, குடும்ப உறவுகளில் மோதல்கள், ஆண் - பெண் முரண்பாடுகள்

பெரும்பாலான பாலுட்டிகளைப் போல மனிதர்களும் கூட்டமாகக் கூடி வாழும் இயல்பினர். என்றாலும் குடும்பம் என்ற அமைப்பு எப்பொழுது ஏற்பட்டது என்று துல்லியமாக வரையறுப்பது சிரமம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சங்க காலத்தில் ஒத்த கருத்துடைய பெண்ணும் ஆணும் சேர்ந்து வாழும் தனிக்குடும்ப அமைப்புதான் வழக்கினில் இருந்தது. கூட்டுக் குடும்பம் என்ற கருத்தியல், சொத்துடைமைச் சமுதாயம் வலுவடைந்த வலுவடைந்த பின்னர் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். “கற்பு” என்ற கற்பிதமும், பிரிந்து வெளியே போன கணவன் திரும்பி வரும்வரை அவனுக்காகக் காத்திருத்தலும் குடும்பப் பெண்ணின் இலக்கணம் என்ற வரையறை செய்திட சங்க இலக்கிய அகத்திணைப் பாடல்கள் முயன்றுள்ளன. குடும்ப அமைப்பினுக்குள் இணங்கிவராமல்,

தாய்வழிச் சமூக அமைப்பின் எச்சமாகத் தன்னிச்சையாக வாழ்ந்த பெண்களைப் பரத்தை என்று குறிப்பிடும் வழக்கு, பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டதாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்கூட தமிழர்களிடையே கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு வலுவாக நிலவியது. கணவன் இறந்துவிட்டால் விதவையான மனைவிக்குக் குடும்பச் சொத்தில் எந்தப்பங்கும் கிடையாது. புதுச்சேரி பிரெஞ்சாலனியாதிக்கக் காலத்தில் அரசாங்கத்தில் முதன்மை துவிபாஷாகச் (1722-1746) செயல்பட்ட கனகராய முதலி பெரிய கோடல்வரர். அவருடைய ஒரே மகன் முன்பே இறந்துவிட்டார். கனகராய முதலி இறந்தவுடன் அவருடைய மனைவிக்கும் மருமகளான இளம் விதவைக்கும் பொங்கிச் சாப்பிட தினமும் கால்படி அரிசியும் வருடத்திற்கு இரண்டு சேலைகளும் தர வேண்டும் எனப் பஞ்சாயத்தார் தீர்ப்புச்

சொன்னார்கள். கனகராய முதலியின் எல்லாச் சொத்துக்களும் அவருடைய தம்பியான தானப்ப முதலிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தன. அது தான் அந்தக் காலத்து நியாயம். ஆண்களின் மேலாதிக்கம் வலுவாக நிலவிய சமூக அமைப்பில் கணவன் இறந்த பின்னர் மனைவியின் இடம் பூஜ்யம். கணவனை இழந்த பெண்கள், ஏற்கனவே வாழ்ந்த வசதியான வாழ்க்கையை இழந்ததுடன், சொத்து எதுவுமில்லாமல் அனுபவித்த துயரங்கள் இன்றளவும் காற்றில் மிதக்கின்றன. பூர்விகச் சொத்து, பரம்பரைச் சொத்து, கூட்டுக் குடும்பச் சொத்து போன்றவற்றில் பெண்கள் உரிமை கோரிட முடியாத நிலை இருந்தது. 'இந்து ஏகக் குடும்பம்' என்ற பெயரில் அண்ணன் இறப்புக்குப் பின்னர் பொதுச் சொத்துக்களை உடன்பிறந்த ஆண்கள் மட்டும் அனுபவித்தனர். கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது 1989ஆம் ஆண்டு கொண்டுவந்த 'இந்து வாரிசுரிமைத் திருத்தச் சட்டம்' தான் முதன்முதலாகப் பெண் குழந்தைகளையும் தந்தையின் வாரிசு களாக ஏற்றுச் சொத்தில் சம்பங்கு அளித்தது. குடும்பங்களை முன்வைத்துப் பெண்கள் எதிர்கொண்ட துயரங்கள், நல்லதங்கள் காலம் தொடங்கி இன்றளவும் தொடர்கிறது. அழகிய நாயகி அம்மாள் எழுதிய தன்வரலாற்று நாவலான 'கவலை' சமகாலத்தில் வெளியான குடும்பக் கதையாடலில் முக்கியமான பதிவு தமிழில் பெரும்பாலான நாவலாசிரியர்கள் எழுதியுள்ள நாவல்கள் குடும்பப் பின்புலத்தில் விரிந்துள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் நேர்கோட்டுக் கதை சொல்லல் முதலாகக் கோட்பாடுகளின் பின்புலத்தில் கதை சொல்லிகள் புதிய முறையில் கதைக்கின்றனர்; சோதனை முயற்சிகள் நம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் தொடர்கின்றன. சமூக மாற்றம் பல்வேறு தளங்களில் நிகழ்ந்த போதும் யதார்த்தக் கதைசொல்லல் மரபு, இன்றளவும் தமிழில் ஈரத்துடன் ததும்புகிறது. குடும்பப் பின்புலத்தில் நடப்பு வாழ்க்கையை முன்வைத்துக் கதைசொல்லல் தொடர்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு புலியூர் முருகேசன் எழுதியுள்ள

பாக்களத்தம்மா நாவல். வெள்ளானூர்த் கிராமத்தில் வசதியாக வாழ்ந்த பாக்களத்தம்மா, அவருடைய வாரிசுகளின் கதைகளின் தொகுப்பாக முருகேசன் விவரிக்கிற கதைகள், ஒருவகையில் தன் வரலாற்று நாவல் போல விரிந்துள்ளன.

காப்பியத்தின் நீட்சியாக உரைநடை வடிவில் எழுதப்பட்ட நாவல், தொடக்கம் முதலாக மனிதர்களின் கதைகளைப் பதிவாக்கிய சூழலில் குடும்பத்திற்கு முன்னுரிமை தரப்பட்டது. உலகமெங்கிலும் குடும்பக் கதைகள் வெற்றிகரமான நாவல்களாகியுள்ளன. ரஷிய மொழியில் கார்க்கியின் மூன்று தலைமுறைகள்; செஹட்ரீனின் ஒரு குடும்பத்தின் கதை, கன்னடத்தில் பைரப்பாவின் ஒரு குடும்பத்தின் கதை எனப் பட்டியல் நீளும். யோசிக்கும் வேளையில் மகாபாரதக் கதை, ஒரு வகையில் குடும்பக் கதைதான். குடும்பத்தின் ஆதாரமான சொத்தை முன்வைத்துப் பங்களிகள் ஒருவருக்கொருவர் போரிட்டு அழிந்துபோன குடும்பக் கதை என்று மகாபாரதம் காப்பியத்தை வாசிக்க முடியும். ஒவ்வொருவரிடமும் தான் பிறந்து வளர்ந்த குடும்பம் பற்றிய கதை மனதுக்குள் பொதிந்திருக்கிறது. குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த நல்லதும் கெட்டதுமான சம்பவங்களும் மனிதர்களும் நிரம்பிய கதைகளும் கடந்த காலத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. குடும்பத்தை முன்வைத்து மனிதர்களை விமர்சிப்பது குடும்ப நாவல்களின் தனித்துவம்.

தமிழகக் கிராமப்புறத்தில் வலுவாக நிலவுகிற குடும்ப அமைப்பின் பல்வேறுபட்ட செயல்பாடுகள் கவனத்திற்குரியன இன்றைக்கும் கிராமங்களில் வசதியானவர்கள் இன்னாரின் பேரன், இன்னாரின் மகன் என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்; நான்கைந்து தலைமுறைகளாகச் சொத்தினைச் சேர்த்துக் கொண்டு, வளமாக வாழ்ந்துவரும் குடும்பத்தினரைப் பாரம்பரியமான குடும்பத்தினர் என்று மதிக்கப்படுகின்றனர். இத்தகைய

குடும்பப் பின்புலத்திலிருந்து வந்த ஆண்/பெண் சமூக ஒழுங்குகளை அத்துமீறும்போது ‘அந்தக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவனா/ளா இப்படிச் செய்வது? அது எப்பேர்ப்பட்ட ‘வம்சம்’ என்று சொல்வார்கள். ‘தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை’, ‘தந்தை சொல் கேளாத பிள்ளை குலத்திற்கு ஹீனம்’ போன்ற சொல்வடைகள் தந்தையின் இருப்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன. தந்தை பேசும் பொழுது, பிள்ளைகள் அவருடைய முகத்தை நேருக்கு நேராகப் பார்த்துப் பேசுவது மரியாதைக் குறைவாகக் கருதப்பட்டது. உடன்பிறந்தவர்கள் பேசும் பொழுதுகூட, இருவரும் வேறுவேறு திசைகளில் பார்த்துக்கொண்டு பேசினர்.

அண்ணன் என்பவர் பெரியவர், மரியாதைக்குரியவர், குடும்பத்தலைவர் என்ற மதிப்பீடு நிலவியதால், நியாயமாக மறுப்புச் சொல்வதுகூடத் தவறாகக் கருதப்பட்டது. குடும்பத்தில் மூத்தவர் சொல்வதற்குத் தம்பிகள் ஏதாவது பதில் அல்லது எதிர்க்கருத்து சொன்னால், அது அதிகப் பிரசங்கித்தனம். ஒரு விதமான அடிமைத்தனம் குடும்ப உறவுகளில் வலுவாக நிலவியது. இத்தகைய போக்கினுக்கு எதிராகக் குரலெழுப்பும் பெண்கள், சரியான கருத்து அல்லது நியாயத்தை, தங்கள் கணவர் மூலம் தெரிவிக்கும் செயல், கண்டிக்கப்பட்டது. மனைவி சொல்லும் கருத்தைக் கணவன், தனது தாய் அல்லது தந்தை அல்லது அண்ணனிடம் தெரிவித்துவிட்டால் போச்சு. வீட்டில் குழப்பம்தான். ‘அவன் பெண்டாட்டி பேச்சைக் கேட்டுவிட்டு நடக்கிறான். பொம்பளை பேச்சைக் கேட்கிறவன் உருப்படுவானா? பொண்டுகப்பய’ என்று வசவு கிளம்பும்.

எனக்குத் தெரிந்த அளவில் இன்றைய காலகட்டத்திலும் பெரும்பாலான குடும்பங்களில் சொத்து, பாகப் பிரிவினை காரணமாகக் குடும்பத்தில் தந்தை - மகன்

உறவு, சகோதரர்களுக்கிடையிலான உறவு சுமுகமானதாக இல்லை. ‘அஞ்சுவயதில் அண்ணன்தம்பிபத்து வயசில் பங்காளி’ என்பது வெறும் சொற்கள் அல்ல. தந்தை என்பவர் கண்டிப்பும் கறாரும் மிக்கவர் என்ற பிம்பம் இன்றைக்கும் கிராமப்புறத்தில் நிலவுகிறது. சொத்து விஷயத்தில் அண்ணன் தம்பிகளுக்கிடையில் எப்பொழுதும் முணுமுணுப்புகள் தான். தந்தை இறந்து விட்டால், சொத்துகளைப் பாகம் பிரிக்கும் போது, சகோதரர்களுக்கு இடையில் தோன்றுகின்ற வெறுப்புணர்ச்சியும் கசப்பும் காலமெல்லாம் தொடர்கின்றன. அப்புறம் முடிவற்ற பங்காளிச் சண்டை. மகாபாரதத்தில் தொடங்கிய பூர்விகச் சொத்துக்கான பங்காளிச் சண்டையை இன்றளவும் உடன் பிறந்தவர்களான ஆண்கள், தமிழகக் கிராமங்களில் தீவிரத்துடன் தொடர்கின்றனர். மகாபாரதக் கதைப் பிரதி, ஊடகங்களில் செல்வாக்குடன் விளங்கிடுவதற்குக் காரணம், யதார்த்தத்தில் தொடர்கிற பங்காளிச் சண்டைகளின் இன்னொரு அடையாளப் பதிவு தான். சரி, போகட்டும்.

பாக்களத்தம்மாள் கதையை முன் வைத்துக் கதைக்கிற புலியூர் முருகேசன், குடும்ப உறவுகளில், ரத்த உறவு, பாசம் என்ற பெயரில் உறவினர்களைச் சுரண்டுகிற அமைப்பைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளார். அவர், நாவலின் அறிமுகத்தில் தந்துள்ள வாக்குமூலம் கவனத்திற்குரியது. சாதியச் சமூகமாய்க் கெட்டிதட்டிப், போயிருக்கும் இந்தியக் குடும்பத்திற்குள்ள்தான் எத்தனை எத்தனை சுரண்டல்கள் பாசப் பிணைப்பென்னும் பெயரில். ஒவ்வொரு சாதியும் தனக்குத்தானே பெருமிதம்கொள்ள உருவாக்கப்பட்ட செய்முறைகளும், சடங்குச் சம்பிரதாயங்களும், உறவுகளுக்குள் யாரோ சிலரைக் காவு கொண்டேதான் உயிர் வாழ்கின்றன. சொத்துடைமை நிரம்பிய ஒவ்வொரு புராதனக் குடும்பத்திற்குள்ளும் நிகழும் புறவயச் சிக்கல்களால், யாரோ சிலரின் அகம் கொலை செய்யப்படும். குடும்ப உறவுகளின் மையமான பொருளில் காரணங்களைப்

பாதிக்கும்போது, சுயநலம் வேர்விடத் தொடங்கி, சுரண்டல் உருவாகிறது. குடும்ப நிறுவனம் புனிதமானது என்ற நம்பிக்கை ஆழமாக ஊடுருவியுள்ள தமிழர் வாழ்க்கையில் குடும்பத்தைக் கட்டுடைத்து, பின்னர் பொதிந்திருக்கிற வலிகளையும் நெருக்கடிகளையும் கண்டறிந்து கதைகளாக்கிக் கதைக்கிற புலியூர் முருகேசனுக்குப் பருண்மையான நோக்கம் இருக்கிறது. குடும்பம் வலியுறுத்து கிறமதிப்பீடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய நெருக்கடியில் இருக்கிற ஆண்களின் உலகம், நாவலில் விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளது. யோசிக்கும் வேளையில் குடும்பம் யாருக்குத் தேவை என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. ஆணுக்கா? அல்லது பெண்ணுக்கா? எந்தவொரு அமைப்பும் ஏதோ ஒருவகையில் சமூகத் தேவை காரணமாகத் தான் உருவாக்கப்படுகிறது. எனினும் காலப்போக்கில் அகமுரண்களால் நெருக்கடிக்குள்ளாகிடும் போது அந்த அமைப்பு வலுவிடக்கிறது. குடும்ப அமைப்பும் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. குடும்ப உறவில் வதைபடுகிற ஆண் மொழியில் விரிந்துள்ள நாவலின் கதையாடல், வாசிப்பில் அவரவருக்கான புதிய பிரதியை உருவாக்குகிறது.

தமிழர் வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் குடும்ப நிறுவனம், மின்னணுக் காலகட்டத்திலும் செல்வாக்குடன் விளங்குகிறது. அதே வேளையில் நகரமயமாதல், அணுக்குடும்பம் காரணமாக இறுக்கமான குடும்ப விதிகளும் மதிப்பீடுகளும் தளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. ஒருவிதமான சமூகப் பாதுகாப்பு, நெருக்கத் தினால்தான் இன்றளவும் குடும்ப நிறுவனம் தொடர்கின்றது. ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறந்த சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் திருமணமான பின்னர் முற்றிலும் தொடர்பற்றுத் தனிக்குடும்பங்களாகப் பிரிந்து போகிற நடைமுறை, வழக்கினில் இல்லை. தந்தை, திருமணமான மகர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கை முழுக்கச் சீர், செய்முறைகள் செய்தல் கட்டாயமாகும். பெண்ணின் உடன்பிறந்த ஆண்,

தாய்மாமன் என்ற முறையில் காலந்தோறும் சகோதரிகளுக்குச் சீர் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இனக்குழுச் சமூக அமைப்பில் ஒரு பெண்ணுக்கு நெருங்கிய ஆண் உறவினர் உடன் பிறந்தவர்கள்தான். குடும்ப அமைப்பில் ஆண்களுக்குப் பூர்விகச் சொத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, பெண்களுக்கு எவ்விதமான சொத்தும் கொடுக்காமல் சீர், செய்முறை போன்றவற்றை முன்னிறுத்துவதில் கபடமும் ஆண் மேலாதிக்கமும் பொதிந்துள்ளன. சகோதரர்கள், முக்கியமான குடும்ப நிகழ்வுகளில் சகோதரிகளுக்கும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் செய்ய வேண்டியது சமூகக் கடமை என்பது ஒருவகையில் கண்துடைப்பு. குறிப்பாக அண்ணன் - தங்கை; அக்கா-தம்பி; மாமன் - மச்சினன் உறவுகள் முடிவற்று நீள்கின்றன. குடும்ப நிறுவனம், பெண்ணை அடக்கியொடுக்குகிறது; குடும்பத்தைச் சிதலமாக்க வேண்டியது உடனடித் தேவை என நவீனப் பெண்ணியவாதிகள் வாதிட்டாலும், குடும்பத்தைவிட்டு வெளியேறுகிற பெண்ணுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு பெரிய அளவில் இல்லை. இன்னொருபுறம் கார்ப்ப ரேட்டுகளின் கொடூரமான பொருளியல் சுரண்டலுக்குச் சார்பாகப் பெண்ணுடல்களை மாற்றுவது துரிதமாக நடைபெறுகிறது. நவீன வாழ்க்கைப் போக்கில் குடும்பம் இன்னும் எத்தனை காலம் தாக்குப் பிடிக்கும் என்ற கேள்வி முக்கியமானது. பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்கள்கூட குடும்ப விழாக்களில் சபை மரியாதை காரணமாகக் கந்துவட்டிக்குப் பணம் வாங்கி சீர், செய்முறை செய்து செலவழித்து, ஓட்டாண்டியாகின்றனர்; சிலர், செய்முறை செய்ய இயலாதபோது தற்கொலை செய்துள்ளனர். நூற்றாண்டுக் காலப் பின்புலத்தில் விரிந்திடும் புலியூர் முருகேசன் எழுதிய பாக்களத்தம்மா நாவல் சித்திரிக்கிற கதையாடல், இனவரைவியல் தன்மையுடையது. பண்பாட்டு மானிடவியலுடன் பெரிதும் தொடர்புடையது இனவரைவியல் என்ற சொல். ஒரு வட்டாரத்தில் பல்லாண்டுகளாக வாழ்கிற மக்களுடன்

நெருங்கிப் பழகி, அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், கடவுள் வழிபாடு, வேளாண்மை, சாதியக் கட்டமைப்பு, உணவு, அன்றாட நடைமுறைகள், இயற்கைப் பின்புலம், மதிப்பீடுகள் போன்றவற்றைத் தொகுப்பது இனவரைவியல் அணுகுமுறையாகும். குறிப்பிட்ட நிலவெளியில் வாழ்கிற நாட்டார் அல்லது, சாதியினர் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் அனுபவங்களையும் மையப்படுத்தி எழுதப்படுகிற புனைவு, இனவரைவியல் நாவலின் அடிப்படையாகும். பாக்களத்தம்மா நாவலில் நாவலாசிரியர் புலியூர் முருகேசன், சிறுவனாக இருந்த காலகட்டம் முதலாக இன்றுவரையிலும் அறிந்த கிராமத்தினரின் வாழ்க்கையையும், அங்குச் செல்வாக்குடன் விளங்கிய அரண்மனை வீட்டுக்காரர் பற்றியும் ஏகப்பட்ட கதைகள் மூலம் விவரித்துள்ளார். வெள்ளானூர்க் கிராமத்தில் வாழ்ந்த சின்னச்சாமி நாடார் - பாக்களத்தம்மா குடும்பத்தையும் அவர்களுடைய வாரிசுகளையும் முன்வைத்துத் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் அனுபவங்களைப் படைப்பாக்கியுள்ள புலியூர் முருகேசனின் படைப்பு முயற்சியானது, தன்வரலாற்று இனவரைவியல் என்ற வரையறைக்குள் அடங்குகிறது. போக்குவரத்து, தகவல்தொடர்பு வசதிகள் எதுவுமற்ற சூழலில், கிராமத்திற்குள்ளேயே தங்களுடைய தேவைகளைச் சுருக்கிக்கொண்டு வாழ்கிற கிராமத்தினரின் வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் பெரிய அளவில் நிகழ்ந்திட வாய்ப்பில்லை. காரல் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டதுபோல் ஒரு வகையில் மோன தவத்தில் ஆழ்ந்திருந்த இந்தியக் கிராமங்களில் ஒன்றான வெள்ளானூர்க் கிராமப் பின்புலத்தில் விரிந்திடும் பாக்களத்தம்மா நாவல், கடந்து போன தலைமுறையினர் பற்றிய பதிவாகும். குடும்ப அமைப்பில் உறவுகள் பொருக்குகளாக நொறுங்கிக்கொண்டிருப்பதை முன்வைத்துப் பாக்களத்தம்மா உருவாக்கிடும் பேச்சுகள் முக்கியமானவை.

பாக்களத்தம்மா இறந்த தனது கணவர் சின்னச்சாமி நாடார் இறந்த நாளில் அவர் புதைக்கப்பட்ட புதைகுழியிலில் இருந்து சவப்பெட்டியைத் தோண்டியெடுத்து, வீட்டுக்குள் கொண்டுவந்து வைத்து, உறவினர்கள் சூழ்ந்திட வழிபாடு செய்கிறார். இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றிட சாத்தியமா என்று கேள்வி தோன்றினாலும், கதைசொல்லல் மூலம் நடந்திருக்க வாய்ப்புண்டு நம்பிக்கையை நாவலாசிரியர் ஏற்படுத்தியுள்ளார். எழுபது களில் கூட கணவனைக்கடவுளாக நினைத்து வழிபட்டவர்கள்; தாலியைப் பவ்வியமாகக் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்கிறவர்கள்; கணவனின் பேச்சுக்கு எதிர்பேச்சு பேசாதவர்கள் என விரிந்திட்ட மனைவிகளின் உலகு, எனது நினைவுக்கு வருகிறது. பூவும் பொட்டுடன் வாழ்வரசியாக வாழ்ந்திடும் சுமங்கிலிப் பெண் பற்றிச் சமூகம் உருவாக்கியுள்ள பிம்பம் சாதாரணமானது அல்ல. ஒரு பெண் முழுமையடைவது என்பது அவள் கற்புடைய மனைவியாகி, கணவனுடன் சேர்ந்து அடங்கியொடுங்கி வாழ்கிற குடும்ப வாழ்க்கையில் தான் என்ற கருத்தியல் வலுவாக நிலவிய காலகட்டத்தில் பாக்களத்தம்மாவுக்குக் கணவன்தான் கண்கண்ட தெய்வம். கணவனின் பிணத்தைத் தோண்டியெடுத்து வழிபடுகிற பாக்களத்தம்மாவின் பிம்பம், தமிழ்க் கதையாடலில் இதுவரை இடம் பெறாதது. அந்த நிகழ்வு மூலம் கணவன் இறந்தாலும் அவனுடைய பிணத்தையும் வழிபடுவது குடும்பப் பெண்ணின் அடையாளம் என்பது நுட்பமாக நாவலில் பதிவாகியுள்ளது.

நான்கு தலைமுறையினரின் குடும்பக் கதைகளால் பின்னிப் பிணைந்துள்ள சம்பவங்களை முன்வைத்துப் புலியூர் முருகேசன் விவரித்துள்ள சம்பவங்கள், கதைசொல்லலில் முடிவற்று நீள்கின்றன. சின்னச்சாமி- முத்தம்மா இணையருக்குப் பிறந்த குழந்தை தாயம்மா. இளவயதில் முத்தம்மா இறந்தவுடன் அவளுடைய

தங்கை பாக்களத்தம்மாவைச் சின்னச்சாமி நாடார் திருமணம் செய்துகொள்கிறார். அவர்களுக்குக் குழந்தை பிறக்கவில்லை. பாக்களத்தம்மா, தன்னுடைய அக்கா முத்தம்மாவின் மகளான தாயம்மாவைச் சீராட்டி வளர்க்கிறார். தாயம்மாவுக்கும் சொக்கலிங்கத்திற்கும் நடைபெற்ற திருமணத்தினால் கிருஷ்ணன், காமாட்சி பிறந்தனர். பழநியப்பனுக்கும் காமாட்சிக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் நாகையா, மருதாம்பாள், தங்கம்மா. மருதாம்பா என மொத்தம் ஏழு பேர். மருதாம்பா, தாயம்மான் கிருஷ்ணனை மணம் முடிக்கிறாள். தங்கம்மாவுக்கும் சின்னக்காளைக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. அடுத்த தலைமுறையினரின் திருமணங்களும் நடைபெற்றுப் பேரன் பேத்திகளுடன் குடும்பம் விரிகிறது. பேரன் நாகையாவின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் குடும்பக்கதையாக விரிந்துள்ளன. குடும்ப அமைப்பில் அன்பும் நேர்மையும் மிக்க மனிதர்கள் ஒருபுறமும் பணம், சொத்து என்று உறவினர்களைச் சுரண்டி வாழ்கிறவர்கள் இன்னொருபுறமும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றனர். நாகையா சிறுவனாக இருந்த காலகட்டம் தொடங்கி எதிர்கொள்கிற உறவினர்கள் பற்றிய விவரிப்புகள், கதையாடலில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன.

குடும்பத்தின் மேன்மை, உன்னதம், புனிதம் குறித்துக் காலந்தோறும் உருவாக்கப்பட்டுள்ள புனைவுகளின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற வாழ்க்கை ஒருவகையில் அசலானது. சின்னச்சாமி நாடார் வெள்ளானூர்ப் பக்கம் பெரிய புகையிலை வியாபாரி. அரண்மனை எனப்படும் பெரிய வீட்டில் புகையிலை அம்பாரம் போட்டு அடுக்கப்பட்டிருக்கும். குடும்பத்தின் தலைவரான சின்னச்சாமியின் திடீர் மரணத்திற்குப் பின்னர் புகையிலை வணிகத்தை அடுத்த தலைமுறையினரால் வெற்றிகரமாக நடத்திட இயலாத சூழல். பொருளாதாரரீதியில் ஏற்படும் சரிவு

காரணமாக நான்காம் தலைமுறையைச் சார்ந்த நாகையா அஞ்சல் நிலையத்தில் கடைநிலை அலுவலராகப் பணியாற்றுகிறான். நாகையா ஏன் குடிகாரனாக மாறினான்? எது அவனைத் துரத்துகிறது போன்ற கேள்விகளுக்குக் கதையாடல் மூலம் நாவலாசிரியர் விவரிக்கிற கதைகள் கவனத்திற்குரியன.

தமிழகக் குடும்ப அமைப்பில் உறவு என்ற பெயரில் சக உறவினர்களைச் சுரண்டுவது காலந்தோறும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. காமாட்சியின் கணவன் பழநியப்பன் இளவயது முதலாக அவருடைய தாயம்மா ஆறுமுகம் நாடாரிடம் சேர்ந்து வயல் வேலைகளில் கடுமையாக உழைக்கிறார். கல்யாணத்திற்குப் பின்னரும் உழைத்தவர், எம் பிழைப்புக்கு ஏதாவது வழி காட்டி வுடுங்க மாமா என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், என்னிய என்னடா செய்யச் சொல்ற? காடு வேலை பாத்ததுக்கும் கமள எறச்சதுக்கும் நெதம் கம்மஞ் சோறும் சோளச்சோறும் தின்னியே! அதுக்கும் இதுக்கும் சரியாப் போச்சு என்று பதிலளித்தார். கடலை, புகையிலை, எள் என்று மூடையாகக் குவித்த எனக்கு எல்லாம் போச்சே என்ற புலம்பல்தான் பழநியப்பனுக்கு மிச்சமானது. அவருடைய மூத்த மகளான மருதாம்பாவை மச்சினன் கிருஷ்ணனுக்குப் பாக்களத்தம்மா தந்த நகையைப் போட்டுத் திருமணம் செய்து வைக்கிறார். சந்தையில் பலகாரக் கடை போட்டு வசதியாக வாழ்கிற கிருஷ்ணன் அவ்வப்போது பழநியப்பனுக்குத் தந்த பணத்தைக் கணக்குக் காட்டி, ஈனக் கிரையத்திற்கு நிலத்தை எழுதி வாங்குகிறான். கிருஷ்ணன், வயல் வேலை செய்வதற்காகப் பழநியப்பனின் இன்னொரு மகளான தங்கம்மாவை அழைத்துச் செல்லும்போது, அவளுடைய திருமணத்தின்போது ஐந்து பவுன் நகை போடுவதாகச் சொல்கிறான். தங்கம்மாவைத் திருப்பி அனுப்பும்போது நகை, பணம் எதுவும் தரவில்லை. ஆனால் தங்கம்மாவின் திருமணத்திற்குத் தரும் நகையைத் தனது மகளின் திருமணத்திற்குத் தர வேண்டுமென்ப

பழநியப்பனிடம் சத்தியம் வாங்கிக்கொண்டு தருகிறான். மருதாம்பாவின் கணவன் சின்னக்காளை தனது சைக்கிள் கடையில் வேலை செய்திட மச்சினன் நாகையாவைப் பயன்படுத்துகிறான். நெருங்கிய உறவினர்களின் உடலுழைப்பைச் சுரண்டி அதிகாரம் செலுத்து கிறவர்களின் மனம் வறண்டிருக்கிறது. உறவு என்ற பெயரில் உறவினர்களை திட்டமிட்டு ஏமாற்றுகிறவர்கள், பேராசையின் உழல்கிறவர்கள் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றனர்.

இளம்பிராயத்தில் இருந்து குடும்பம் என்றால் இதுதான் என்ற பின்புலத்தில் வளர்ந்தவர்கள், ஒருபோதும் அதில் இருந்து தப்பிக்க இயலாது. நாகையா சிறுவனாக இருந்தபோது தந்தை பழநியப்பன் இறந்த சூழலில் குடும்பத்தின் சூமையைத் தாங்குகிறான். நாகையா அஞ்சல் நிலையத்தில் பணிக்குச் சேர்ந்தவுடன் அக்காக்களின் சாதாரணமான பேச்சைக் கேட்டு மயங்கி, தந்தை செய்ய வேண்டிய செய்முறைகளைக் கடன் வாங்கிச் செய்கிறான். பாக்களத்தம்மாவின் உயில்படி கிடைக்கிற பங்கிலும் நாகையாவிடமிருந்து பங்கு கேட்கிற அக்காக்களின் அதிகாரப் பேச்சுகள், தொடர்ந்திடும் உறவுச் சுரண்டலின் உச்சம். உறவு என்பதைப் போதை எனக் கருதுகிற நாகையாவின் மனம் மிதக்கிறது. எல்லா உறவுகளும் போதையூட்டக் கூடியவைதான். சின்னச் சின்ன வேலைகள் செய்து கிடைக்கிற பணத்தால், அப்பன் வாங்கிய சிறு கடன்களை அடைத்தபோது ஒரு போதை சுர்ரென உள்ளே ஏறியது பொய்யல்ல. மருதாம்பா அக்காவுக்கு அப்பன் செய்ய வேண்டிய சீர் எதுவுமே செய்ய முடியாமல், இறந்துபோன பின் நாகையா தலையெடுத்துப் பெருமையோடு அதையெல்லாம் செய்ததும் குறைவில்லா போதைதான். மருதாம்பா அக்காவின் பிள்ளைகளுக்குக் காது குத்து விசேஷம், தங்கம்மா அக்காவின் கல்யாணக் கடன் அடைத்தது எல்லாம் பெருமிதப் போதையில் திரிந்த காலம். அக்காக்களின் பிள்ளைகள்

சிறு வயதாக இருந்தவரை கிறக்கத்திலேயே இருந்து அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதையெல்லாம் செய்து முடித்தது என்றும் மனதைவிட்டு அகலாது. ஆண் என்ற காரணத்தினால் சிறுவனாக இருந்த நாகையா, உறவுகளின் அழுத்தத்திற்குள் சிக்கிக் கொள்ள நேரிடுகிறது தம்பி நாகையாவைச் சுரண்டுகிற சகோதரிகளுக்கு ஏன் இரக்கம் இல்லை? கிருஷ்ணன், தனது சொந்த அக்காவின் கணவரான பழநியப்பனையும் அவருடைய மகனான நாகையாவையும் ஏமாற்றுகிறான். மேலும் அவன், வேடசந்தூர் பத்ரகாளியம்மன் கோவில் இருந்து ‘உன் குடும்பம் நாசமாகப் போகும்’ என்று நாகையாவுக்குச் சாபமிடுகிறான். ஏன் இப்படி மனிதர்கள் கொடூரமானவர்களாக மாறிப் பணத்தின் பின்னர் திரிவதுடன் நெருங்கிய உறவினர்களைச் சுரண்டுகின்றனர் என்ற கேள்வி வாசிப்பில் தோன்றுகிறது. “ஏ! என்னா! எப்பப் பார்த்தாலும் சீரு செஞ்சேன் சீரு செஞ்சேன்னு சொல்லிகிட்டே இருக்க? பெருசா ஊரு ஓலகத்துல் இல்லாத சீரச் செஞ்சி கிழிச்சிட்ட!” என்ற தங்கம்மாவின் நன்றி கெட்ட பேச்சினால் நாகையாவுக்குள் குடும்ப உறவு ஏற்படுத்திய போதை, சிதலமானது.

“என்ன இருந்தாலும் ஓனக்கு கொள்ளிபோட ஒரு மகன் இல்லியே! தாயம்மாவா ஓனக்கு கொள்ளிபோடப் போவுது? இல்ல, நீ ஆச ஆசய தூக்கி வளத்தியே ஓன் கொள்ளுப்பேரன் நாகையா! அவனா ஓனக்கு கொள்ளிச் சட்டியச் சொமக்கப் போறான்? நா நா ஓனக்கு கொழுந்தன் மவன் மட்டுந்தானா பெரீம்மா? ஓந்தங்கச்சி பயங்கறதையும் கொஞ்சம் நெனச்சிப்பாரு! எனக்கு எங்க அம்மாவவிட ஒம்பேர்லதான் உசருங்கறது ஓனக்குத் தெரியும்ல! இங்க பாரு பெரீம்மா...நா மட்டும் ஓனக்கு நீர்மாலை போட்டு வந்து, கொள்ளிச் சட்டி தூக்கி, நீர்க்கொடம் ஓடச்சு, அரப்பும் எண்ணெயுந்தேச்சி, தல நெஞ்சு வகுறுன்னு மூணு குழியில கொள்ளி போடல... அப்பறம் பெரீப்பன் மேலோகத்துல எந்தத் தெசயில ஓனக்காவக் காத்திருப்பாகன்னு

தெரியாம நீ பேயா அலைஞ்சு திரிய வேண்டியதுதான்” என்று கொழுந்தன் மகன் பாக்களத்தம்மாவிடம் பேசிய பேச்சு, கிராமத்தினரிடையில் நிலவும் நம்பிக்கை தான். எனவேதான் பாக்களத்தம்மா, தான் இறந்த பின்னர் மேலுலகில் கணவரிடம் போய்ச் சேர வேண்டுமெனத் தனது சொத்தில் சரி பாதியைக் கொழுந்தன் மகனுக்கு உயில் எழுதி வைத்தார். சிதையில் கிடத்தப்பட்ட பிணத்துக்கு வாரிசான ஆண் கொள்ளி போட வேண்டியது அவசியம் என்ற நாட்டார் மரபின் அடிப்படையில் பாக்களத்தம்மா செய்த சொத்துப் பிரிப்பு, அவருடைய பேத்தியான காமாட்சிக்கு வெறுப்பையும் முரணையும் ஏற்படுத்துகிறது. கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கொள்ளி போட்டவருக்கு எனத் தனியாகத் தரப்பட்ட நிலம் கொள்ளிக்காணி எனப்பட்டது. கணவரின் சமாதிக் கு அருகில் தன்னைப் புதைத்திட வேண்டுமெனக் குறிப்பிடுகிற பாக்களத்தம்மா உருவாரங்கள் எனப்படும் மூன்று மண் பொம்மைகளை வைத்துச் சந்ததியினர் வழிபாடு நடத்திட வேண்டுமென சொல்கிறார். “நா இன்னும் கொஞ்ச நாள்ல போயிருவேன்னு நெனைக்கிறேன். எஞ்சாமிக்குப் பக்கத்துலயே என்னைய வச்சிருங்க. அதுக்குப் பெறவு இந்த அரம்மண லுட்டுக்கு எம் பேரப்புள்ளைகளும், அவுக மக்களும் தவறாம வரணும். பொங்கலு, பூசம், பங்குனி உத்தரம், சித்திரா பவுருணமி, பதினெட்டாம் பெருக்கு, பெரட்டாசிக் கெழம, தீவாளி, கார்த்திகலுன்னு நல்ல நாளன்னிக்கெல்லாம் அல்லாரும் வெள்ளானாருக்கு வந்து அரம்மண லுட்டக் கூட்டிப் பெருக்கிக் கோலம் போட்டு, சமாதிகளச் சுத்தப்படுத்தி மாலை போட்டுக் கும்புடுங்க. முன்னாடி வச்சிருக்கிற இந்த உருவாரங்களுக்கு சூடங்காட்டுங்க. இது வேற ஆருமில்ல. உங்க தாத்தனும், பெரியாச்சியும், நானுந்தான். குழிக்குள்ள போனாலும் உருவாரமாநின்னு ஒங்களுக்கு ஒரு கொறையுமில்லாமப் பாத்துக்குவோம். இறப்பினுக்குப் பின்னரும் தன்னுடைய வாரிசுகளுக்கு அருபமா இருந்து அவர்களின் எதிர்கால

வாழ்க்கை வளமுடன் விளங்கிட வழி காட்டுவேன்” என்ற பாக்களத்தம்மாவின பேச்சில் குடும்பத்தைக் கட்டிக் காக்கிற ஆதித்தாயின் குரல் பொதிந்துள்ளது. மூதாட்டிகள் ஏதோவொரு நோக்கத்தில் சொல்கிற விருப்பங்களும் அவற்றை நிறைவேற்றிட அக்கறையற்று, சொத்துக்களை மட்டும் அனுபவித்துக் கொண்டு வாழ்கிற வாரிசுகளின் செயல்பாடுகளும் எனக்குடும்பநடைமுறை உருமாறியுள்ளது. அதுதான் யதார்த்தம்.

இன்று நுகர்பொருள் பண்பாட்டில் எல்லாம் சந்தைக்கானதாக மாறுகிற சூழலில் குடும்பம் பற்றிய மதிப்பீடுகள் பெரிய அளவில் மாறியுள்ளன. இளைய தலைமுறையினரின் காதல், காமம் குறித்த புரிதல்கள் மட்டுமின்றி ஆண்- பெண் உறவுகளும் மாற்றத்தை எதிர்கொண்டுள்ளன. மின்னணு ஊடகங்கள், அறுபதுகளில் மேலை நாடுகளில் அறிமுகமான சுதந்திரப் பாலியல் சிந்தனை, வாழ்க்கை முறையை அப்படியே இங்கு நகலெடுத்திட துடிக்கின்றவர்களைத் துரிதப்படுத்தி உற்சாகப்படுத்துகின்றன. நகரங்களில் தனித்து வாழ்கிற ஒற்றைப் பெற்றோர் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. ‘சேர்ந்து வாழ்தல்’ என்ற பெயரில் பெண்ணும் ஆணும் வாழ்கிற சூழலில் குடும்பம், மனைவி, கணவன் போன்ற சொற்கள் அர்த்தமிழந்து கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் சீர், செய்முறை போன்றவை அருகிடும். தாய் மாமன் என்ற உறவுச் சொல்லும் வழக்கிழந்து விடும். எனினும் பாக்களத்தம்மா நாவல் மூலம் புலியூர் முருகேசன் குடும்ப அமைப்பில் தேடிக் கண்டறிந்து, புனைவாகச் சித்திரித்துள்ள இலக்கிய இனவரைவியல் பதிவுகள், தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் நிலைத்திருக்கும். அது தான் இந்த நாவலின் பலம்.

சான்றாதாரம்

1. புலியூர் முருகேசன். 2020. பாக்களத்தம்மா (நாவல்). தஞ்சாவூர், நெருஞ்சி பதிப்பகம்.